

ת"פ 14788/04 - מדינת ישראל נגד כ"מ

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 14-04-14788 מדינת ישראל נ' כ"מ

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ן

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כ"מ

ע"י הסנגוריה הציבורית באמצעות בא
כוחו עו"ד רומן קלוגרמן

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של **תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי הכרעת הדיון, בתאריך 13/12/26 בסמוך לשעה 15:08 במרפאת קופת חולים מאוחדת ברחוב חסן שוקרי בחיפה, (להלן: "המרפאה") המתלוון ליד 1947, הגיע למקום לצורך קבלת טיפול רפואי אצל הרופא.

בשעה שהמתלוון היה אצל הרופא, הנואשם הגיע לרופאה ונכנס לחדרו של הרופא, אף שלא הזמן תור קודם לכך. המתלוון אמר לנואשם, כי הוא מוזמן לרופא ואמור להיות לפניו, הנואשם בתגובה תקף את המתלוון שלא דין ולא הסכמו, באופן שהכח בפני באמצעות אגרופיו והטיח את ראשו בקיר.

כתוצאה מעשי המתוארים לעיל של הנואשם, נגרמה למתלוון, שהיה קשה, חבלה של ממש כמפורט בכתב האישום, הוא נזקק לטיפול רפואי ופונה באמבולנס לבית החולים.

פסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 30 נשוי בשנית ואב לילד, מתקיים מקצועת נכות ועובדתו כשומר. לדבריו הנואשם למד 12 שנים לימוד וברשותו תעודה בגרות מלאה. הנואשם הציג לשירות המבחן מסמכים רפואיים מהם עולה כי הנואשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית שנים ארוכות, ו עבר 14 אשפוזים בסך הכל במוסדות שונים לבリアות הנפש. במסגרת אשפוזיו, א做过 בسنة 2008 כלוקה בתחילת כפולה של סכיזופרניה פרנוידית והתמכרות לחומרם פסיקו-אקטיביים.

הנאשם מתאר כי במהלך נישואיו הראשונים התנגדו בני משפחתה של אשתו לנישואים ובשל מעורבותם בקשר הוגשנו נגדו מספר רב של תלונות, ביניהן תלונות על אלימות זוגית, עד שנפרדו. בהמשך נישא מחדש ותואר קשר זוגי תקין, וכי

עמוד 1

הוא לוקח אחריות על משפטו ומעוניין לשקם את חייו בכדי להוות מודל חיבוי עבור ידיו בעתיד. בנוסף הביע חשש בשל היותו המפרנס העיקרי, במידה ישלח למאסר.

מעון ברישומו הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעות קודמות, בגין עבירות אלימות וסמיים, כאשר על חלקן לא עמד לדין בגין מחלת נשלה ונדן לצו אשפוז.

שירות המבחן ציין כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו האלימים, אך כן מעוניין לקחת חלק בהליך טיפול משמעותי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנהל באופן מניפולטיבי ומשתמש במצבו הנפשי כהסבר להתנהגות הבעייתית מבילן לקחת אחריות אמיתית על מעשיו וכן התקשה להכיר בפגיעה הקשה במתלוון. הנאשם זומן לשירותו של שירות המבחן על מנת לבדוק את שילובו ביחידה לטיפול בהתמכרות, אך לא הגיע לפגישה ומסר כי לא התעורר ועל כן זומן פעמי נספה. בתסקיר שירות המבחן מיום 26.6.18 התרשם שירות המבחן כי ללא התערבות טיפולית קיים סיכון להישנות עבירות אלימות, והתבקש דחיה לצורך בוחנת יכולתו של הנאשם לקחת חלק בהליך טיפול.

בתסקיר משלים מיום 12.9.18 צוין כי מדובר גורמי הטיפול עולה כי הנאשם השתלב ביחידה לטיפול בהתמכרות ביום 11.7.18, כאשר תוכנית הטיפול שנקבעה עבورو כללה הגעה פעמי בשבועו לפגישה עם העו"ס המטפלת ביחידה, והתייצבות לשתי בדיקות שני בשבוע. הנאשם התקשה להתגיס לתוכנית התערבות וביטל 4 פגישות שנקבעו לו מניסיבות אישיות, כמו כן בדיקות השתן שמסר בתאריכים 1.7.18, 11.7.18 ו- 29.7.18 נמצאו עם שרידי סמים מסוג חשיש. עוד נמסר מגורמי הטיפול, כי בחודש אוגוסט 2018, הגיע הנאשם לשתי פגישות שנקבעו לו, בהן התברר כי אינם נוטל את התרופות הפסיכיאטריות שאמור לקבל לטיפול במהלך הסכיזופרניה. בחודש זה, בדיקות השtan שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם. הנאשם שיתף את שירות המבחן בקשר ל khấuת את התרופות בשל תופעות הלואואי שהן גורמות לו ועל כן התבקש ללקת לרופא הפסיכיאטר לבחינה מחודשת של התרופות. בחודש ספטמבר, עידכן הנאשם כי בידו אישור על כך שהוא מאוזן תרופתי שוב (לא הוגג בפני השירות המבחן) וכי השתלב שוב בהליך הטיפול, ועל כן התבקש דחיה נוספת על מנת להמשיך ולבחון את התקדמותו ויכולתו של הנאשם להתייצב מבחינה טיפולית לצד שמירה על איזון רפואי.

בתסקיר המשלים שנערך לנימוק ביום 14.3.19, צוין כי מודיע עדכני מטעם הרופאה המטפלת במרכז לביריאות הנפש מעלה כרמל, עולה כי הנאשם נמצא במצב הקשור מעקבו עמה כנדרש. מדיווחה עולה כי מחלת הנפש אינה פעליה בחצי השנה האחרונות לפחות וכי מצבו מאוזן ועל כן נדרש לניטילת טיפול רפואי בשלב זה, אך נדרש המשך קשר מעקבו רציף במסגרת זו.

מדובר גורמי הטיפול עולה כי החל מחודש נובמבר 2018, הנאשם הגיע לכל הפגישות כנדרש ול-5 בדיקות שני בתקופה של 7 שנותקיהם ביחידה, כאשר כולל מעדות על ניקיונו מסמים. הנאשם טען כי שימושו בסמים היה חברתי בלבד וכי אינו מעוניין לשוב ולהשתמש בסמים, במיוחד כעת לאחר לידת בנו. בשנת 2019, התקיימה ועדת בעניינו של הנאשם במהלך נקבע כי הנאשם ימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרות וכן הועלתה האפשרות לשילובו בנוסף בקבוצה טיפולית במסגרת היחידה להתמכרות. עם זאת, במהלך הפגישה עם העובדת הסוציאלית המטפלת ביחידה, לא זיהה הנאשם את הצורך שלו כיום בטיפול בהתמכרות, על אף התרשםות גורמי הטיפול. כתוצאה ממחלוקת זו, הפסיק הנאשם את השתתפותו בטיפול ביחידה להתמכרות באופן יזום מצדיו. בעקבות כך התקיימה פגישה עמו בשירות המבחן והחליט על הפסקת הטיפול ביחידה, עם זאת נקבע כי ימשיך טיפול במסגרת שירות המבחן, הכולל הגעה לפגישות שבועיות ומtan בדיקות שני ובהמשך תישקל השתלבותו בקבוצה טיפולית בתחום דפוסי התנהגותו עובי החוק ופורצי הגבול.

שירות המבחן התרשם כי לאורך זמן רב הנאשם התקשה להכיר בחלוקת ההतמכרותים, העבריניים והאלימים כפי שהוא לידי ביטוי בעבירה הנדונה, אך כיום לוקח אחריות פורמלית על העבירה. לדברי הנאשם, העבירה בוצעה לפני מספר שנים בתקופה בה היה נתן להשפטן של תרופות פסיכיאטריות וחומרים ממקרים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם עושה שינויים משמעותיים בחיו, לוקח אחריות על דברים מסוימים, ביניהם המעקב הפסיכיאטרי, התמדה במקום עבודתו, הקמת משפחה, בדיקות שtan נקיות וכן הגיעו סדרה לשיחות. בנוסף, התרשם שירות המבחן ממוטיבציה פנימית גבוהה להשלמת תהליך טיפול משמעוני במסגרת שירות המבחן. כל אלה, על פי שירות המבחן, מהווים גורמים מפחיתים סיכון להישנות עבירות ומגבירים את הסיכון לשיקום באמצעות מעורבות שירות המבחן.

לאור כל האמור, המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במהלךו ימשיך הנאשם את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, במהלךו יבוצע מעקב אחר הקשר עם גורמי בריאות הנפש. בנוסף, הומליך על עונשה בדמות של הטלת צו של"צ, בהיקף של 150 שעות, לצד פיצוי למטלון.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם וכן תעוזות רפואיות, המעידות על תקופתו של המטלון.

ההגנה הגישה חוות דעת פסיכיאטרית שנערכה בעניינו של הנאשם ביום 15.8.16; אסופות מסמכים הנוגעת לאותם אשפוזים ולמצבו הנפשי של הנאשם.

טענות הצדדים:

טייעוני המאשימה:

המאשימה חקרה על העובדות שבהכרעת הדין ועל הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, שהם זכותו של אדם לשמרה על ביטחונו האישי, שלמות גופו ועירח חייו ובפרט זכותם של קשיישים, חסרי היישע והיכולת העצמית להגן על עצםם. עוד הדגישה המאשימה את החומרה היתריה שבعبירות נגד קשיישים והפניה למדיניות עונשה במקרים דומים.

לטענת המאשימה, גרטטו של הנאשם במהלך ניהול ההוכחות כי אדם אחר ביצע את העבירה מעידה על כך שאינו לוקח אחריות על מעשיו באופן כנה אמיתי. עוד הפנחה המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה, וכך שמדובר באליםות כמעט שרירותית, כאשר המטלון סירב לצאת מחדר הרופא והתעקש על תורו, הנאשם ניצל שעת כושר שאף אדם אינו בחדר, תקף את המטלון ולאחר מכן ברוח מהמקומ.

לאור האמור, עתירה המאשימה למתחם עונשה שנע בין מאסר בפועל של 7 חודשים ועד 14 חודשים.

בעניין הנסיבות שאין קשרו לעבירה, ציינה המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות אלימות כלפי בת זוג וUBEIROT סמיים, כאשר העבירות האחרונות בוצעו בשנים 2015-2016. עוד ציינה את אי לكيות האחריות של

הנואם, אלא רק באופן פורמלי. לקולה צינו השינוי בתיק ומצבו הנפשי של הנואם. בשים לב לדברים אלו, עתירה המאשימה להטיל על הנואם עונש בחלק הבינוני של מתחם העונשה ולא פחות מ-10 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה מרთעה לתקופה ממושכת על כל עבירות אלימות ופיזי למתלוון.

טייעון ההגנה:

ב"כ הנואם הפנה לتسקירו שירות המבחן שunnerכו בעניינו של הנואם, ממנו עולה כי הנואם מקבל אחריות על מעשיו, גם אם בשלב זה מדובר באחריות פורמללית, הוא מקבל את הכרעת דינו של בית המשפט. ב"כ הנואם התייחס לשינויו הרב בתיק זה, שכן מדובר בעבירה משנת 2013, 5.5 שנים מאז האירוע, כאשר במהלך תקופה זמן זו חלו שינויים מהותיים בנואם ובארוח חייו. עוד הפנה הסניגור לרקע הפסיכיאטרי של הנואם, כאשר עברו הפלילי רצוף בהפסכות היליכים ואי כשרות לעמוד לדין, בשל קיומה של מחלת נפש.

ב"כ הנואם הפנה לחווות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנואם משנת 2016, שם מפורטים כל אשפוזיו הקודמיים, אשר מדובר באשפוזים ממושכים וארוכים, בין היתר, מהשנים הרלוונטיות לאירוע. משכך, טען הסניגור כי הנואם מצוי בקרבה משמעותית לסיג לאחריות פלילתית.

עוד ציין ב"כ הנואם את הדרך השיקומית אותה עבר הנואם, כפי שבאה לידי ביטוי בתסוקיר שירות המבחן. היום הנואם אינו משתמש כלל בחומרים ממקרים ומכאן גם נסיגתו מביצוע עבירות פלילות. הנואם כiem משולב בטיפול כולל ולמעשה ניתן לומר כי מזה כ- 3 שנים מנהל אורח חיים נורטטיבי, כאשר בין היתר הוא מקים משפחה ונולד לו בן בכור.

ההגנה עתירה לקביעת מתחם עונש הולם של מספר חודשים מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. יחד עם זאת, לאור תסוקיר שירות המבחן, וההילך השיקומי של הנואם, ניתן כי יש מקום לסתות מתחם העונשה ולאמצץ את המלצה שירות המבחן.

דבר הנואם בטרם מתן גזר הדין:

הנואם מסר כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט ולא ישוב לבצע עבירות. עוד מסר כי כאשר ביצע את העבירה היה אדם אחר, תחת השפעת סמים ואילו כiem הוא עובד באופן מסווג, נשוי מזה שנתיים ועם תינוק. הנואם מסר כי הוא המפרנס בבית וכן בקש הקלה מבית המשפט. הנואם התנצל על הסבל שגרם למתלוון.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומהיד הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הנואם במעשיו פגע בערך החברתי של פגיעה בביטחוןנו ובלתיות גופו של אדם בכלל וקשיים בפרט. סעיף 368(א)

לחוק העונשין, בו הורשע הנאשם, קובע ענישה מוקסימלית של חמש שנים מאסר. עוד נקבע בסעיף 836ו(ד) כי "הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, ככל על תנאי". המחוקק אמר כן לא רק שיחיד סעיף לעבירות אלימות נגד קשיישים, אלא אף קבע כי יש ליתן ביטוי לחומרת עבירה זו ולהשิต בגינה ענישה ממשית ו konkretitit.

על ההגנה על כבודם, גופם וקניניהם של קשיישים עמד בית המשפט העליון לא אחת, וראו הדברים שנאמרו בע"פ 7961/07 **מדינת ישראל נגד שטרן** (19.3.08):

"הענישה במרקירים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניניהם של קשיישים, תבטא את הצורך בהקנית בטחון אישי גם למי שבגרובם ימיהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם הפקר למעשי בריוונות.כל אלה מלמדים על חומרת המעשים, ומצדיקים ומחיבים כי ינתן משקל משמעותי ממשותי בנסיבות העונש למטרות ההורתעה והגמול."

מדיניות הענישה (סעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין):

רע"פ 6790/12 גולד נגד מדינת ישראל (20.9.12) - באותו מקרה נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת זkidן הגורמת לחבלה חמורה, לאחר שתקף את אביו ונדון ל- 20 חודשים מאסר.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) טלקר נגד מדינת ישראל (12.11.14) - נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע לאחר ניהול הנסיבות בתקיפת זkidן הגורמת לחבלה של ממש. באותו מקרה תקף הנאשם קשיישה בכך שהכח אותה באמצעות מקל הליכה וגרם לה לחבלות של ממש. הנאשם נדון באותו מקרה ל- 20 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 32535-05-13 גרובובסקי נגד מדינת ישראל (12.6.13) - בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפת זkidן. באותו מקרה הגיעו הנאשם לבית חורי, בבית המשפחה התגלו ויכוח בין הנאשם ואביו בן ה- 71 במטבח הבית. במהלך הויכוח קליל הנאשם תקף את אביו ואיים עליו כי ירצח אותו. המתلون ביקש להוציא את הנאשם מטבח הבית ובשלב זה דחפו זה השני השנאים זה את זה תוך כדי כך, דחף הנאשם את המתلون והפכו ארצה. כתוצאה מהדחיפה פגע השולחן בפניו של המתلون והוא נחבל וمشקפיו נפלו ונשברו. הנאשם נדון לעונש של 15 חודשים מאסר. באותו מקרה דובר על הנאשם עם עבר פלילי מכבד ור��ע התמכרותו לסמים ולא נרתם לטיפול עד מועד פסק הדיון.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 33883-11-13 בן אברהם נ' מדינת ישראל (29.12.13) - נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת זkidן הגורמת לחבלה של ממש, והואוטלו עליו 6 חודשים עבודות שירות.

ת"פ (קריות) 17-03-730 מדינת ישראל נ' בנימין ויסמן (29.5.17) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת זkidן הגורמת לחבלה של ממש ואיומים. באותו מקרה התגorer הנאשם עם אביו, המתلون, ועל רקע ויכוח בין השניים איים הנאשם עליו ותקף אותו בך שאחז בגרונו והכה בו שלושה אגרופים באחור החזה. כתוצאה לכך נגרמו למתلون חבלות של ממש, בדמות רגשות במימוש, המתוומות קלות וסימני לחלה. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, 5 חודשים מאסר על תנאי על כל עבירות אלימות, חדשניים מאסר על תנאי על כל עבירות איומים ופיצוי למתلون בסך של 10,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 10-08-48500 **מדינת ישראל נ' גירשברג** (5.7.11) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זkan הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ובעבירות נלוות, והוטלו עליו 6 חודשים מאסר בפועל לΡΙΤΙΟ בדרכו של עובדות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שהתקיימו, ככל שהוא סביר שהן מופיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

הרקע והנסיבות - כפי שנקבע בהכרעת הדיון, מדובר על ויכוח בעניין תור אצל הרופא בโรงพยาבת החוליםים, אשר גלש להתקפה אלימה. הנאשם נהג שהגעה לחדר הרופא, "נדחף" לתוך, ובינו לבין המתלון, שטופל אצל הרופא בתoro, התעורר ויכוח על כך, כאשר במהלך תקוף הנאשם את המתלון וגרם לו לפציעות ולחבלות.

חולקו היחסים של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה.

הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - כתוצאה ממיעשו של הנאשם, נגרמה למיתלון, שהינו קשייש, המתו מה תה עורית ושטף דם בעינו השמאלית, שברים עם תזוזה באף ודימום באפו וכן הסתיידיות קלות בסיפון עורקי הקרטיס דו צדי, והוא נזקק לטיפול רפואי ופונה באמבולנס לבית החולים. מדובר בחבלות ופציעות חמורות, אשר חומרתן יתרה עקב בכך שמדובר באדם קשה, אשר בריאותו ווגונו אינטנסיביים נשל אדים צער ונזק אשר היה עלול להיגרם לו כתוצאה ממיעשו של הנאשם יכול להיות הרבה יותר, ואף חיללה להסתטים בנכונות קשה או במנות.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ויכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו - נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבנה לעיל. לא הייתה שום פרובוקציה מצד המיתלון אשר חוללה את האירוע ומדובר בבריותו לשמה.

הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי הנפגע והאוצריות והאלימות של הנאשם כלפי נפגע העבירה - הנאשם ניצל את כוחו הפיזי כבחור צער והפליא את מכותיו בקשיש תוך שהוא מכח אותו ומטיח אותו בקירות.

הקרבה לסיג לאחריות פלילית - מדובר בנאשם בעל רקע פסיכיאטרי קודם, ועל כן, לקביעתי, ישנה קרבה לסיג לאחריות פלילית. במקרים הדעת הפסיכיאטרית שנערכה לנאשם במסגרת הליך זה, מיום 6.3.17, נקבע כי הנאשם סובל ממחלה הסכיזופרניאית לצד התמכרות לסמים, אשר מחלתנו העת בהפגזה וכן נקבע כי הוא אחראי על מעשיו וכשיר לעמוד לדין. עם זאת, במסגרת חווות דעת קיים פירוט נרחב אודות הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם, אשר במהלך השנים האחרונות אשפוזים שונים של הנאשם, על רקע מחלת הנפש ממנו הוא סובל והתנהגות אלימה סביב המחלה.

מעיוון ברישומו הפלילי עולה, כי עברו הפלילי רצוף בהחלטות להפסקת ההליכים נגדו בשל אי יכולתו של הנאשם לעמוד לדין מפאת מחלת נפש ממנו הוא סובל. למעשה מעתה מתקיון 7 תיקים פליליים, 4 הסתימיו בהפסקת ההליכים של הנאשם ושילחו לאשפוז כפוי או צו אשפוז או טיפול רפואי. סיגורו של הנאשם אף הגיע בעניינו נוספת מסמכים רפואיים נוספים, המעידים על אותה היסטוריה ארוכה של התמודדות עם מחלת נפש, והדברים אף פורטו בהרחבנה בתסקרים שערך שירות המבחן בעניינו של הנאשם. כך למשל, ממסמך סיכום אשפוז (סה/2) שמתיחס לתקופה בין השנים

2013-2012, סיבב השנה הרלוונטי לאיורע, צוין כי הנאשם, החל משנת 2008 עבר 9 אשפוזים במרכזה לביריאות הנפש מעלה הכרמל, אובחן כלוקה בסכיזופרניה פרנואידית, וידע בהתנהגות תוקפנית ואלימה כלפי הסובבים אותו על רקע מצבים פסיכוטיים פעילים. עוד צוין כי ברקע שימוש במסים שונים כולל חשיש ואקסטז. סיבת האשפוז המציגת באותו המקרה הייתה "מצב פסיכוטי חריף" כאשר הנאשם התalon על מחשבות רדיפה.

לאור האמור, סבורני כי בעניינו של הנאשם מתקיימת קרבאה לסיג לאחריות פלילית, אשר יש בה כדי להשפיע באופן משמעותי על מתחם העונש שיקבע במסגרת הליך זה (סעיף 40ט (א) (9) לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראוייה בין חומרת המעשה, בנسبותיו, מידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

noch נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, חומרת העבירה של תקיפה אלימה ביותר, נגד המתalon הקשייש, אשר גרמה לו לחבלות ולפציעות של ממש, אך בשים לב לנסיבות הנוספות לקולה, ובעיקר קרבתו של הנאשם לסיג לאחריות פלילתית עקב הרקע הנפשי ומצבו הנפשי סיבב אותה התקופה בה בוצעה העבירה, מתחם העונש ההולם בגין איורע זה, נע בין 5 חודשים מאסר בפועל ועד 14 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

בגישהת העונש המתאים לנאים, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, וב惟ד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יתרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

הפגיעה של העונש בנאים ובמשפחה - הנאשם, בן 30 נשוי בשנית ואב לתינוק קטן, אשר מאז ביצוע העבירה חייו עברו שינויים אין בהיבט האישי והן בהיבט המשפטי, ביום המפרנס היחיד את אשתו וילדו התינוק ומנהל אורח חיים תקין. מצאתי כי יש לתת משקל לאורח החיים הנוכחי של הנאשם, בשינויים החשובים שערכ בחיו ובמאציו להשתקם ולת匿名 את דרכיו, וכן בנזק שייגרם למשפחה ולפרנסתם באם ישלח הנאשם למאסר ממושך מאחוריו סורג וברית.

נטילת אחריות של הנאשם וזרתו לモטו - על אף שה הנאשם ניהל את משפטו והכחיש את ביצוע המעשים עד להכרעת הדיון, ביום הוא מקבל את הכרעת הדיון של בית המשפט, וכפי שצוין בתסקרי שירות המבחן, הנאשם מקבל אחריות פורמלית למשעו. במסגרת הדברים שמסר לבית המשפט הביע הנאשם צער על מעשיו והתנצל בפני המתalon על שאירע. במהלך החודשים האחרונים עוסק הנאשם באופן אינטנסיבי בשיקום אורח חיים הבועתי ויציאה בדרך חדשה וחביבת למוּנו ולמען משפחתו. תסקרי שירות המבחן מתארים הליך שיקומי שהתחיל בהדרגה, אך בסופו של דבר הגיע למצבו ובו הנאשם אינו משתמש יותר בסמים, מוסר בדיקות שtan נקיות ומחלת הנפש ממנו הוא סובל מציה בהפגזה, כאשר לעת זאת הוא אינו זוקק יותר לטיפול רפואי, אך נמצא כל העת במעקב פסיכיאטרי. שירות המבחן מצין באופן ברור בתסקרי האחרון שנערך בעניינו של הנאשם את התמורות המשמעותיות שהחלו בחיו של הנאשם המפחיתות באופן משמעותי את הסיכון הנשקף ממנו. מדברים אלו ניכר אףו שה הנאשם אכן ביצע ומבצע שינוי משמעותי בחיו

ומנסה לחזור למוטב ולהשתתקם.

לפיכך, והגמ' שהנני סבור כי אין בכלל אלה כדי להוות שיקול כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם, עדין יש לדברים אלה משקל בקביעת העונש בתחום המתחם, שכן, לחזרה למוטב ולאורך חיים מתקף, יש מקום בקביעת העונש בתחום המתחם.

נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - נסיבות חייו של הנאשם מפורטות בהרבה בתסקרי שירות המבחן שפורטו לעיל ולא אחזור על הדברים. הנאשם עבר חיים לא קלים, ביניהם מצבו הנפשי ומחלת הנפש ממנה הוא סובל שהובילו אותו לדריכים שליליות וביצוע עבירות אלימות רבות.

חולוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מדובר בעבירה שנעbara בסוף שנת 2013, ומכאן שמאז האירוע חלפו כחמש וחצי שנים. נכון גלו הצעיר יחסית של הנאשם, מדובר בפרק זמן ממשוני בחיים, ואף למשך הזמן בין האירוע לגירוש העונש יש לתת משקל לא מבוטל לקולה בעת גיזרת עונשו של הנאשם בתחום המתחם שנקבע.

עבورو הפלילי של הנאשם - לנאים 7 תיקים קודמים בגין עבירות בתחום האלימות במשפחה וסמים. 4 מתוך 7 התקיקים הסתיימו בהפסקת הליכים בשל מחלת נפש, ובאשפוזו של הנאשם, במרקם הנוספים הורשע הנאשם ונשלח לעונשי מאסר בפועל, ביניהם עונש מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים בשנת 2017.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חמורת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם וכל כפי שפורט בהרחה לעיל.

בעניינו של הנאשם, אין מחלוקת כי העבירה שעבר הנאשם היא עבירה חמורה, אשר לא בצד ייחד לה המחוקק סעיף ספציפי בחוק המתייחס לאלימות כלפי קשישים, בהיותם אוכלוסייה חסרת ישע. לא זו אף זאת, המחוקק אף ביקש לוודאי, כפי שצווין לעיל, שאוותם עבריינים תוקפי הקשישים יענשו בחומרה ותוטל עליהם עונישה קונקרטית ומשמעותית.

ה הנאשם במעשה נקט באלימות קשה ביותר כלפי המתלוון הקשייש, הוא לא בחל באמצעותו והכה את המתלוון בברוטליות בפנוי, באמצעות אגרופיו, ואם לא די בכך, הטיח את המתלוון הקשייש בקיר חדר הרופא במרפאה. במעשה גרם הנאשם למתלוון לנזקים פיזיים קשים ולחבלות של ממש.

אין להקל ראש במעשים מכוערים אלו שנעשים אדם הנמנה על אוכלוסיות חסרות ישע כדוגמת הקשישים, אשר לרוב אין יכולתם להגן על עצמם וכיים פער כוחות עצום ביניהם ובין תוקפיהם. אלemo כחברה להשלים עם מצב דברים זהה. בית המשפט חייב לשמש מגן וצינה לאוותם אוכלוסיות מוחלשות, למת להן את הביטחון וההגנה המגיעה להן, מפני עבריינים פורעי חוק, המאיימים ופוגעים בהם, בדרך של עונישה קונקרטית מציבת גבולות. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שיש להחמיר בעונשם של אלה הבוחרים להם לקורבן את המבוגרים והקשישים בחברה וניתן להקיש מהדברים שנאמרו בפסקה שלhalb גם לעניינו באשר להלמה עונשית רואה (ע"פ 8614/17 פלוני נגד מדינת ישראל).

יחד עם זאת, הענישה בפליליים היא לעולם ענישה אינדיבידואלית, ועל בית המשפט לשים בפניו את המקרה של האדם הפסיכי העומד לפניו ואת נסיבותיו הייחודיות.

במקרה זה נתתי משקל למצבו הנפשי של הנאשם בדgesch על קרבתו לטייג לאחריות פלילתית וזאת במסגרת מתחם העונש שנקבע. עוד מצאתי ליתן משקל למהפך התודעה של הנאשם, שהוא מושג, שהתבטא, באופן מעשי, בתמורות החביבות שחלו בחיו.

אין מחלוקת כי להיבט הגמוני-הרטתני שיקול משמעותי משמעותי בעת גזירות העונש, אך יחד עם זאת, קיימות תכליות נוספתות לעונsha, חשובות לא פחות, וביניהם ההייבט השיקומי של אדם, ובמובן זה יש לזכור כי ההייבט השיקומי, אינם משקף אך את טובת הנאשם, אלא את טובת הציבור כולם, אשר יצא נשכר לא פחות, משיקומו של הנאשם, ויפס לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נגד מדינת ישראל** (10.9.06):

"ראשית, מבחינת האינטראס הציבורית הגנה על שלום הציבור ובתחומו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחוור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטראס חברותי רחב. שנייה, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי חיים חדשים, ולראשוונה עולה תקווה כי יוכל לפנות לדרכם חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורך חיים יציב וكونסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרואה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשquetת משאביהם חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריים, וכי מקום שפועלות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתחום הענישה ונסיבותיו ננקטים באמצעותם האפשרים ככל הניתן את הורתת תוצאות השיקום על כן, ללא העמדתן בסכנה. בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מגוון ההייבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים - ה굼ול וההרטה; עם זאת, בכל מקרה, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומדתית שתיחס את המשקל היחסני הרاءו למגוון השיקולים וההייבטים מבחינת הציבור ואינטראס הפרט כאחד".

כפי שפורט בהרבה לעיל, מדובר בנางם בעל מורכבות נפשית ואישית אשר עבר במהלך השנים התמודדות לא פשוטות עם מצבו הנפשי והתמכרותו לסמים. למורת הקoshi, ניכר כי הנאשם עבר כברת דרך וחולל שינוי משמעותי בחיו, הוא התנקה מסמים (כמו מה בדיקות שירות המבחן), עבר טיפול מיוחד ביחידההתמכרות, ונטל חלק בהליך הטיפול, לשבעות רצון הגורמים המופקדים על כך, התגיס ותמיד במקבב וטיפול פסיכיאטרי לו הוא זקוק בשל התמודדות הנפש ממנו הוא סובל (ראה התסקרים בעניינו).

בנוספ, הנאשם הקים משפחה ولو פעוט רר, הוא עובד ומפרנס באופן סדיר ולאורך זמן, ונראה כי הינו חדור מוטיבציה לשנות את אורח חייו העברייני, לאורח חיים נורטטיבי ותקין (ראה תלושי השכר שצורפו).

כמו כן, הנאשם בנוספ, יש ליתן משקל לקופה לשיקול הזמן הרוב שחלף מאז בוצעה העבירה - חמיש וחצי שנים מאז האירוע. מדובר בזמן משמעותי שבו כאמור עבר הנאשם שינויים חיוביים רבים בחיו.

לכן, באיזון הכלל מצאתי, כי העונש העיקרי הריי הראוי וההולם הוא, עונש מאסר בפועל בעבודות שירות. יש ליתן על הנאשם עונש זה שהינו עונש הולם את נסיבות האירוע, הוא עונש מציב גבולות, והוא יכול לתקופה מוגדרת, יהיה בו,

מענה למכלול השיקולים העונשיים שנמננו בהרחבה לעיל. לצדיו יוטלו על הנאשם מאסר מותנה מרთיע, אשר ישקף לנאשם את המחיר שהוא עלול חלילה לשלם באם יمعد שנית בעבירות אלימות, וכן פיצוי כספי למתלון.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשיים הבאים:

1. **6 חודשים מאסר שירצנו בעבודות שירות בעמותת שוים ברכ' עתלית 3 חיפה.**
2. **הנאשם יתייצב בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה ביום 19/6/3 בשעה 08:00 לתחילת ריצוי העבודות.**
3. **לביקשת הממונה, הנני מזהיר את הנאשם, שלא לצורך חומרים משכרים, ומבhair לו כי הממונה רשאי לבודקו מעט לעת, לפי שיקול דעתו, ואם ימצא כי הוא נתן להשפעת חומרים כאלה, תופסקנה עבודות השירות והוא ירצה את המאסר בכליה ממשית.**
4. **7 חודשים מאסר ממשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע לרבות איוםים.**
5. **אני מחיב את הנאשם בפיצוי המתלון בסך של - 5,000 ₪.**
6. **לפי בקשת הסניגור, ההפקדה שבתיק תזקף לטובת הפיצוי ותועבר למתלון, ככל שישנה יתרה על הנאשם לשלהמה בתוך 60 יום.**
7. **המצוירות תעבור העתק גזר הדין למומונה.**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויזי.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 01 Mai 2019, במעמד הצדדים.